

Franjo Frančič

Nekje med Gospejino in Gosposvetsko

(pesem – zgodba, ki je nastala maja 2017 na klopi pred Mariborsko knjižnico, Rotovški trg 2)

Sedim na kamnu nekje med Gospejino in Gosposvetsko,
črna Evridika gleda skozi okno, zaman čakam na Rasto, se režem v dno
duše.

Verjel sem, da sva brat in sestra po sladki krvi,
nekoč prej smo se igrali: je kaj trden most, gre lahko naša vojska skoz,
ja, lahko, če zadnjega spustite, če ga ulovite, odmeva.

Verjel sem, da pozna vse skrite šifre strahu, da čuti objeme in besede:
poljube, povsod, povsod, odmev, tam nekje med Gospejino in
Gosposvetsko. Sediš v travi, temno platno Pohorja, v rokah pestuješ
mrtvega otroka in fotoaparata, pa ja ne boš...! kričim

Poslal sem ti fige, rože in svojo kožo, fige si pojedla, rože so se posušile, kožo si
odvrгла v smeti, stekla si Gospejini ulici do trga pozabe, gorim,
labodi na Dravi mehko drsijo po pokrajini reke.

Zaradi tvojih oči in sladke krvi sem se znova zaljubil v to mesto,
da v pobeglih sanjah lahko sedim na stopnicah Gospejine ulice in
čakam poštarja, da mi prinese fige, rože in srce, ki si ga zaklenila v črno
škatlo z napisom: Nikon.

...mislila sem fotografirati Maribor ponoči,
do jutra, a si me nasmejal, nekaj čarobnega si oddajal,
ulovil si me...

...čutila sem, da te vznemirjam, gledal si me ves čas tako,

da sem tudi sama čutila vznemirjenje...

...ves čas si spremljal moje odzive, zelo pozorno od tebe...

... gledal si me in obsijal s pogledi...

...všeč mi je bilo, da si mi povedal, kaj ti paše...

..nepredvidljiva sem, težka,

ti tudi...

...tvoj jezik kroži nežno in se spaja v ritmu dvojine...

...v tvojih očeh sem zagledala eno krasno žensko, ki občuti

ljubezen...

...ko sem te prižela k mojemu trebuhu, oklenila tvoje telo z nogami,

si rekel, da ti je všeč...

...lepo je spremljati tvoje besede naklonjenosti, hvala,

videti plamen strasti v zenicah, ko jih izrečeš...

...vzburja te, če me gledaš, ko...

... ljubkovanje, božanje, dotikanje, nad vse ljubko, počneš vse naštetu...

...zaprla sem oči od ugodja, ko si me poljubljal po vratu, všeč mi je bilo, da nisi

nehal...

...uživala sem v vsem...

Tonil sem tonil, v tišini reke Drave, bliskajo se oči črne pume, v kartonu stare, orumenele fotografije, strah ima tisoč obrazov, v ozadju napis na pročelju knjižnice: Rotovški trg 2.

Franjo Frančič, 1958, Istra, pesnik, pisatelj, dramatik in prevajalec, avtor več kot 50 knjig proze, poezije in dramatike, 12 knjig za otroke, 40 jih je prevedeno v deset tujih jezikov.